

Ládi Józsefné Valika volt talán az utolsó nagy, hagyományos értelemben vett „tanáregyéniség” intézményünkben. Köztudott volt róla, hogy nem csupán, sőt nem is elsősorban a tananyagot tanította – ennél sokkal többre vállalkozott: szemléletet igyekezett adni a diákoknak.

Jó szeme volt a tehetségek felismeréséhez. Felsorolni is nehéz lenne az általa tanított diákok kiemelkedő versenyeredményeit mind orosz nyelvből mind történelemből. Az Országos Tanulmányi Versenyeken túl is megragadott minden alkalmat, hogy kiváló adottságú diákjai megmutathassák tudásukat szép sikerekkel gazdagodva és gazdagítva iskolánkat is. Kreativitása segítette Őt abban, hogy felismerje a különböző versenyekben, pályázatokban rejlő lehetőségeket, és kiválassza azokat a diákokat, akik sikereket érhetnek el azokon. Szakmai teljesítményét méltán jutalmazták számos elismeréssel pályája során.

Lelkesedése határtalan volt, nem ismerte a lehetetlent. Ha valamit elhatározott, azt töretlen kitartással vitte végig. Megkapó fellépése, magabiztos, magával ragadó stílusa meggyőzött mindenkit arról, hogy elképzelései támogatásra érdemesek.

Szerette a tőle fiatalabb kollégákat, akiket arra buzdított, hogy bátran kérjenek tőle bármiben tanácsot, segítséget. Szakmai és emberi segítőkészségéhez nem fért kétség, sok jelenlegi fazekasos tanár hálás ezért neki.

1983 és 1990 között nevelési igazgatóhelyettesként segítette az iskola ügyét. Azon fáradozott, hogy a Fazekas Mihály Gimnázium csillaga minél magasabbra íveljen. A rendszerváltást megelőző időszak felkavarodott értékrendjében is szilárdan és elkötelezetten vallotta a tudás és erkölcsi nevelés megfellebbezhetetlen értékét. Nyelvtanárként nem mulasztott el egyetlen alkalmat sem, hogy kiálljon a nyelvtanulás fontossága mellett, az intézményben ösztönözte az idegennyelv-oktatás megerősítését, hozzájárult a korábbiakhoz képest jelentős térnyeréséhez. Nevéhez fűződik iskolánk két évente megjelenő évkönyvének szerkesztése is, melyet igen nagy odaadással végzett.

Éles szemű meglátásai, megbízható értékítélete mindig hiányozni fog a Fazekas Mihály Gimnázium életéből, ahonnan talán az utolsó „igazi, régi vágású tanárként” vonult nyugdíjba. Akkor még azt reméltük, hogy sok időt tud majd családja körében tölteni, hiszen tele volt energiával, utazgatott, kulturális és tudományos események elmaradhatatlan látogatója volt. Halála váratlanul ért bennünket. Valika, nyugodj békében!

Balázné Vályogos Anikó
intézményvezető-helyettes